

Jaký Ježíš byl? Jaký Ježíš je?

Mt16,16 ...*Šimon Petr odpověděl: "Ty jsi Mesiáš, Syn Boha živého."*...

Svět fascinují dohady, jak Ježíš vlastně vypadal. Na pohlednicích je někdy znázorněn jako malé děťátko v hrubě otesaných jeslích, jindy jako pastýř obklopený dětmi. V Číně má šikmé oči, v Africe je pěkným černouškem, v Gronsku zachumláným Eskymákem. Pro někoho je modrooký bledý muž, zlehka se usmívající a nad ním svatozář, pro jiného nabírá rysy Arnolda Schwarzenegera, popřípadě Supermana

Je dobře, že nevíme, jak ve skutečnosti vypadal, protože dnes Ježíš patří celému světu. Ať jsou naše představy jakékoli, jeho skutečnou podobu najdeme jen v Bibli. Je tam obraz člověka, který je Božím Synem. A to tvoří základ celé naší víry: **J e ž í š o v o b o ž s t v í .**

Bez ohledu na to, jak to dopadne, byl Ježíš vždycky přímý a vždycky otevřený. Členové tehdejší náboženské obce až úzkostlivě dbali na dodržování všech předepsaných pravidel a obřadů při každodenním mytí nádobí. Toho Ježíš použil, jako vhodné ilustrace. Řekl:

Mt23,25 Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Očišťujete číše a talíře zvenčí, ale uvnitř jsou plné hrabivosti a chtivosti. Mt23,26 Slepý farizeji, vyčist' především vnitřek číše, a bude čistý i vnějšek.

Právě tak tomu musí být i dnes. Skutečná víra musí být vírou srdce, osobní odevzdání a pravdivý postoj více, než dodržování náboženských předpisů. Většina z nás by dnes asi neměla odvalu mluvit s představitelem církve tak otevřeně jako On. Ale Ježíš byl v každé situaci mužem přímým, otevřeným, odvážným a čestným.

Ježíš měl schopnost rozumět všem lidem bez ohledu na jejich společenské postavení. Víme, že Ježíš častokrát obědval s lidmi představujícími společenskou elitu, ale vždy se též stavěl na stranu lidí z okraje společnosti.

Obrázek Ježíše jako člověka **n e v ý r a z n é h o a b e z b a r v é h o** nemůže odpovídat jeho skutečné podobě. Neodpovídalo by to, ani Jeho vnitřní síle, ani mravní autoritě. Ke konci života se proti němu spojili židovští představitelé a poslali stráž, aby Ježíše zatkla. Drsní vojáci pro Něho přišli právě ve chvíli, kdy kázal shromážděným posluchačům. Jeho slova je zastavila a přinutila naslouchat. Ke svým nadřízeným se vrátili bez Ježíše.

"Proč jste Ho nepřivedli?" ptali se jich.

Ještě pod dojmem toho, co před chvílí slyšeli, odpověděli ohromení vojáci:

"Nikdo nikdy tak nemluvil" (J 7,45-46)

Prožili něco z toho, co zástupy obyčejných lidí už dávno znaly. *"Zástupy žasly nad Jeho učením,"* píše Matouš, *"neboť je učil jako ten, kdo má moc, a ne jako jejich zákoníci."*(Mt 7,28-29) Ježíšovy vlastnosti plně potvrdily, že je Božím Synem. Byl to ojedinělý zjev ve světových dějinách.

To, co je na Ježíši největší je zapsáno ve verši: 2K5,19 *"Neboť v Kristu Bůh usmířil svět se sebou. Nepočítá lidem jejich provinění."* Jenom On mohl předstoupit před zástupy lidí a ptát se: J8,46 *"Kdo z vás mě usvědčí z hříchu?"* On byl vskutku jediným člověkem od dob Adama, který o sobě mohl prohlásit: *"Já jsem čistý!"* Přesně tak, jak to vyzná ohromený setník u Jeho kříže: *"Tento člověk byl vskutku spravedlivý."*

Jeho vtělení asi nebudeme moci ani my ani nikdo jiný plně objasnit a pochopit. Vždyť se zachoval naprosto mimořádně. Tak, jak by se nikdo z lidí nezachoval: Fp2,5 *"Způsobem bytí byl roven Bohu, a přece na své rovnosti nelpěl, nýbrž sám sebe zmařil, vzal na sebe způsob služebníka, stal se jedním z lidí."*

A kde je nyní? Kde se s Ním můžeme setkat dnes? Není vázán ani prostorem, ani časem. On řekl: Mt18,20 *"Neboť kde jsou dva nebo tři shromážděni ve jménu mém, tam jsem já uprostřed nich."* Může být při prosté rodinné večeři a zároveň třeba na banketu v presidentské rezidenci. Ježíš Kristus je zde. Ví o tobě, ať jsi kdekoli. Ví co děláš, Ví v kolik chodíš spát. Ví, jak vstáváš. Ví, co říkáš. Ví, jak se máš. A NEZNEUŽIJE TOHO !! Protože tě má rád.

Slyšel jsem vyprávět o jednom mladém manželském páru, který rozdělila II.svět.válka. V době, kdy otec musel odejít na frontu, narodila se jim holčička. Když ubíhali měsíce a otec se pořád nevracel, rozhodla se matka dát na stůl velkou fotografii svého manžela, aby dítě vědělo, kdo je vlastně jeho otec a pomalu si na něj zvykalo. A tak se za nějakou dobu malá holčička naučila říkat *"táta"* a vždycky se jí při tom vybavila fotografie na stole. Možná i my jsme se naučili říkat *"JEŽÍŠ"* a vždy se nám při tom vybaví nějaký určitý obraz. Třeba toho, co v našem životě udělal. Nebo toho, co nám o něm nějaký výrazný evangelista pověděl. Nebo to, co jsme o něm četli v Bibli. Konečně přišel den, kdy se otec šťastně vrátil z války domů. Celá rodina se sešla a napjatě očekávala, co se bude dít, až holčička poprvé spatří živého tátu. Jaké však bylo jejich rozčarování a smutek, když viděli, že holčička se svým tatínkem nechce mít nic společného. Místo toho běžela k fotografii na stole a volala: *"Tady je můj táta!"* A potom den za dnem musela rodina potlačovat slzy, když přihlížela, jak mladý otec dělá všechno možné pro to, aby získal důvěru své dcerky a vysvětlil jí, že on je její tatínek.

Ale holčička pokaždé jen zavrtěla hlavou, vytrhla se mu, běžela k obrázku na stole a tvrdohlavě prohlašovala: *"Ne, tady je můj táta!"* Tak to šlo nějakou dobu stále stejně dál, až se jednoho dne cosi změnilo. Malá holčička, která znovu přiběhla k fotografii na stole, se najednou vrátila ke svému otci a pátravě si prohlížela jeho obličej. Pak se vrátila k portrétu na stole. Všichni zatajili dech. Po několika takových "výletech" se holčičce rozzářil obličej a vzrušeně všem zvěstovala: *"TADY JE MUJ TÁTA, ukazovala při tom na fotografii, A TADY JE TAKY MUJ TÁTA!- a ukazovala na živého tátu."*

Toto je příběh o tom, jak málo Ježíše známe. Jak Jej známe z četby, z vyprávění, z názorů druhých lidí, ale osobně Jej ne a ne poznat. Příběh o tom, jak On dělá všechno možné, abychom Jej poznali a my jsme tolik, tolik nechápaví. Jako by naše oči byli obestřeny mráкотou. Jakoby neviděli a uši neslyšeli. Snad i nám se jednou poštěstí, že prohlédneme a poznáme Ježíše takového, jaký je doopravdy.

Rozumějme, nestačí znát Ježíše jen z obrázku. Musíme Jej poznat tvář v tvář. Osobně a bezprostředně. Musíme Jeho podobu, kterou známe ze čtení Bible a ze svědectví lidí objevit na Něm samotném. Bylo by tragické, kdybychom měli s Ježíšem vztah jenom jako z obrázkem, který tu církev předvádí, zatímco On touží po vztahu osobním, přímém a skutečném. Ježíš se chce dát poznat každému člověku. Jako živý přítel, pomocník a Spasitel duší. Chce abychom jej skrze Ducha Svatého znali osobně, přímo a bezprostředně. Jako živého, mocného a blízkého Spasitele.

Můžeš Jej poznat. I ty, který tu dnes sedíš. Zadívej se na Jeho tvář pomocí modlitby. Otevři mu své srdce dokořán a pozvi Jej dál. On vstoupí a ty na Jeho obličej poznáš ty rysy, o nichž jsi četl v Bibli. Poznáš Jej jako Božího Syna a Spasitele. Bude to šťastné shledání.

AMEN